

Türkiye

Kimya-iş

DİSK-İCF

Şubat 1975

TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

Sayı: 49 yıl: 5

SINIFIMIZIN BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELESİ DURDURULAMAZ

İşçilerin alabildiğine sömürsü üzerine kurulu kapitalizm hızla çöküyor. ABD, İngiltere, Fransa... gibi emperyalist ülkelerde bunalımlar birbirini izliyor. Emperyalist ülkeler gittikçe saldırganlaşıyorlar. Emperyalist ülkelerden Amerika, Petrol krizi yüzünden Ortadoğu Halklarının ellerindeki petrole el koyabilmek amacıyla, savaş çıkartma planları yapıyor.

Ülkemizdeki egemen sömürücü sınıflar da, dünya çapındaki bu bunalımdan ve saldırganlıktan paylarını alıyorlar. Nasıl mı? Aralarındaki çıkar çatışmalarını yüzünden tek partide toplanamayan egemen sınıflar, halkımızın uyanışı karşısında "Milliyetçi Cephe" kurarak iktidarlarını kurtarmak istiyorlar. Oysa kurulan cephe "milliyetçi" değil, "gayri milliyetçi" bir cephe. Baskı ve sömürüye karşı mücadelede kararlı olan halkımıza karşı kurulan bir "faşist" cephe.

EMPERYALİZMİN TUZAĞI AMERİKAN YARDIMINA KARŞIYIZ

Yıllardır gerçek anlamda kalkınmazlığı önlemiş olan, bizler için yardım değil, bir sömürü tuzağı olan Amerikan yardımlarının kesilmesi meselesinde, bu cephenin ne kadar milliyetçi olduğu ortaya çıkmıştır. İşçi sınıfı ve sömürülen köylüler, Türkiye'nin, emperyalist ülkelerin dümen suyunda giden, onların verecekleri yardımlarla durumunu idare eden bir ülke olmaktan kurtulup "bağımsız bir ülke" olması için mücadele veriyor. Halkımız böyle bir mücadele verirken, "Milliyetçi" geçinen egemen

sömürücü sınıflar, patronlar ve toprak ağaları Amerikan yardımının kesilmesi karşısında şaşkına döndüler. Ağlayarak sızlayarak, kraldan fazla kralcı kesilip Amerika'ya yol göstermek istiyorlar. "Amerika bindiği dalı kesti", "Amerika elbette yalnızını düzelterek" diyerek milliyetçi değil, bağımsızlık düşmanı olduklarını, vatansever değil, vatan düşmanı olduklarını bir daha gözler önüne seriyorlar.

EGEMEN SINIFLAR CİNAYETLERİNE DEVAM EDİYORLAR

"Milliyetçi" geçinen bu "halk düşmanı" cephe bir yandan Amerika çıkarttığı yaparken, öte yandan da çeşitli cinayet ve saldırı planlarını uygulama ya devam ediyor.

BU
KAÇINCI
CİNAYET?

Basında sağ-sol çatışması olarak yansıtılan, aslında çatışma olmayıp "milliyetçi cephenin saldırgan çeteleri, faşist komandoların baskını olan olaylarda gençler kurşunlanıyor, Yasal toplantılar ve yürüyüşler basılıyor. Öğretmenlerin örgütü olan TÖB-DER' in yurt çapında düzenlediği yasal toplantılar, MSP ve MHP'ye kayıtlı saldırganlar tarafından "dinimiz elden gidiyor" "camilerimizi yakacaklar" sahtekarlıklarıyla inançları istismar edilen yoksul kitlelere, katliam hedefi olarak gösteriliyor. Bununla da kalınmıyor. O yöredeki tüm ilerici insanların işyerleri tahrip ettiriliyor. Ve bütün bunlara "milliyetçi cephe" tarafından desteklenen İrmak Hükümeti seyirci kalıyor.

Patronlar bir daha "dikensiz gül bahçesi" istiyorlar. 12 Mart sonrasındaki günleri hatta daha kanlı dikta günlerini arıyorlar. Asgari ücretlerin dondurulduğu, kârların iyice yükseltildiği, grevlerin yasaklandığı, lokavtların arttığı, insanlara düşünce ve inançları yüzünden işkence yapıldığı, sömürü ve baskının alabildiğine genişlediği günleri düşlüyorlar. Bunun için gizli açık her türlü saldırganlığa girişiyorlar. Doğu Anadolu'da "alevi - sünni" "kürt - Türk" çatışması şeklinde yansıtılmak istenen hareketleri düzenliyorlar. "Olağanüstü" günlerin özlemi içinde katliamlara, cinayetlere girişiyorlar.

Biz patronların kanlı diktatörlüğü demek olan FAŞİZMİN neler getirebileceğini artık biliyoruz.

Egemen sınıfların çeşitli politik amaçlar için tezgahladıkları bu saldırganlıkların, katliamların, cinayetlerin ne ilk ne de son olmadığını biliyoruz. Ama biz faşizmin halkımızın kararlı mücadelesi sonunda yenileceğini de biliyoruz.

Artan faşist baskılar karşısında işçi sınıfımızın öncülük edeceği anti-faşist bir cephenin kurulması için var gücümüzle çalışacağız.

Tüm baskılara rağmen, hünerli ellerimiz, yaratıcı aklımız ve nasır balyozlarımızla faşizme kesin darbeyi vuracağız.

FABRİKALARDA İŞÇİLER TEMSİLCİLERİNİ

gripin'de

Gripin Laboratuvarında çalışmakta olan Genel Yürütme Kurulu üyesi Belkıs KAYA'nın profesyonel olarak sendikamızda görev almasıyla Gripin'de temsilci sayısı üçe inmişti. Yapılan yeni seçime Gripin'li işçi arkadaşlarımız çok büyük bir ilgi gösterdiler. Dört kişi olan temsilciler beşe çıkarıldı. Yeni seçilen Türkan ÖNİŞ, Sevim ARI, Naran ATASOY, Şükran HOŞGÖR, Leyla ÇALIŞAN arkadaşlarımıza önümüzde uzanan zorlu mücadele döneminde başarılar dileriz.

Bilim İlaç'da

Bilim İlaç'ta çalışan arkadaşlarımızın temsilcilik seçimlerinin yenilenmesini istemeleri üzerine seçim yapılmış ve geçen dönem görev alan Adem KAYA, Abdullah ŞAHİN, Mehmet ASLAN, Azimet KARAROÇ yeniden seçilmişlerdir.

SEÇİYORLAR Wyeth'da

Wyeth'li işçi arkadaşlarla geçtiğimiz ay içinde Toplu sözleşmelerinin yaklaşması nedeniyle bazı konuları tartışmak ve ön çalışmalar yapmak amacıyla TÖB-DER salonunda bir toplantı düzenlendi. Toplantıya işçi arkadaşların hepsi katıldılar. Toplantı devam ederken bazı işçilerin isteği üzerine Temsilci seçimlerinin yapılmasına karar verildi. Yapılan seçimler sonucunda Ramazan DEMİR, Erol ÇETİN, Orhan ODABAŞI, Mehmet ÇOBAN temsilciliğe seçildiler.

Mustafa Nevzat işçileri diyor ki !

Mustafa Nevzat İlaç Fabrikasında geçtiğimiz ay işçi arkadaşlarla bir sohbet toplantısı düzenledik.

Arkadaşlarımız özellikle özel koruma ekipleri konusundaki (her ne kadar tasarı mecliste reddedilmişse de) görüşlerini diğer işçilere duyurmamızı istediler. Ve bu konuda şunları söylediler:

"Özel koruma ekipleri adı altında fabrikalarda kurulmasına çalışılan, patronların fabrikalara yerleştirmek istedikleri bu teşkilata karşıyız. Bu ekiplerin neden kurulmak istendiğini de çok iyi biliyoruz. İşçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesi her geçen gün gelişmekte ve işçiler her gün daha bilinçli olarak patronların karşısına dikilmektedir. Grevler ve direnişler artmakta kısacası demokratik mücadelemiz hızlanmaktadır. Buna karşılık patronlar da düzenlerini sürdürmek, bizleri daha kolay sömürmek için bazı tedbirler almaktadırlar. Tedbirlerin birisi de budur. Patronlar özel komandolar yetiştirecek, üstelik demokratik haklarımızın boğazlanması, mücadelemizin boğulması, sindirilmesi için bu adamların ellerine silah da verecekler. Böyle bir baskıyı asla kabul etmiyoruz. Hiç bir güç bizi silah altında üretim yapmaya zorlayamaz." İşsizlik ve pahalılığın da artık dayanılmaz bir hal aldığı belirten arkadaşlarımız ülkemizin içinde bulunduğu bunalımdan kurtulması için mutlaka erken seçim yapılmasının gerekli olduğunu söylediler.

Çığ gibi büyüyen DİSK 8'nci yılına girdi

Üst kuruluşumuz olan DİSK 12 Şubat 1975'de kuruluşunun sekizinci yılını kutladı. 1967 yılında işçi sınıfının gerçek çıkarlarını savunmak, ekonomik ve siyasi hakları için mücadele etmek, sarı sendikacılığın oyunlarını bozmak, sınıfımızın demokratik hak ve özgürlüklerini korumak, geliştirmek amacıyla işçi simsarlarının oluşturduğu Türk-İş'ten kopan sendikalar tarafından devrimci bir konfederasyon olan (DİSK) kurulmuştu. DİSK geçirdiği sekiz yıl içinde, işçi sınıfının her türlü demokratik mücadelesinin başarıya ulaşmasında en etkin örgüt oldu. Sarı TÜRK-İŞ'in partiler üstü sendikacılık anlayışını geniş işçi yığınları önünde mahkum eden DİSK, bugüne dek işçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesinin ayrılmaz bir bütün olduğunu savundu ve bunu her eylemiyle de kabul ettirdi. Şimdi yurdumuzun her köşesindeki işçiler DİSK'e sahip çıkıyor, çatısı altında toplanarak sermayeye karşı onurlu ve güçlü mücadelelerini kararlılıkla yürütüyorlar.

DİSK'İN işçi sınıfının devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmasına yönelik mücadelesini benimsemiş ve saflarımıza katılmış sendikalar şunlardır.

Sosyal-İş, Petkim-İş, Tekstil, Tek-İş, Özgür Haber-İş, Has-İş, Devrimci Toprak-İş, Baysen-İş, As-İş.

SENDİKAMIZIN TELEFON NUMARASI DEĞİŞTİ

PTT İDARESİNİN YAPTIĞI BİR DEĞİŞİKLİK SONUCU KİMYA-İŞ SENDİKASI GENEL MERKEZ TELEFONLARI 27 ŞUBAT 1975 TARİHİNDEN İTİBAREN 28 35 10 ve 28 35 11 OLMAK ÜZERE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. TÜM ÜYELERİMİZE VE DİĞER İLGİLİLERE DUYURULUR.

Gizli oy açık sayımla yapılan bütün referandumları DİSK kazanıyor

İstanbul'da referandum yapılan bütün fabrikalarda DİSK kazanıyor.

Gizli oy açık sayım esasına dayanarak yapılan bütün oylamaları DİSK'e bağlı sendikalar kazanıyor.

İlk referandum uygulaması BEKO Teknik Fabrikasında DİSK'e bağlı Maden-İş ile, Türk-İş'e bağlı Cevher-İş arasında yapılmış, Cevher-İş'in Beko'da kaybedeceğini anlayarak referanduma temsilci göndermemesi üzerine, oylamayı çoğunluk kararıyla Maden-İş Sendikası kazanmıştır.

Daha sonra Kartal Kaplama fabrikasında DİSK'e bağlı ASİS ile Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş arasında referandum yapılmış 44 işçiden 43'ü ASİS'i seçmişlerdir.

Üçüncü uygulama ise CARLTON Oteli personeli için yapılmış, DİSK'e bağlı Turizm-İş Sendikası, Türk-İş'e bağlı Oleyiş karşısında çoğunluğu alarak referandumu kazanmıştır.

Dördüncü olarak ÜNİLEVER (VİTA) Fabrikasında DİSK'e bağlı Gıda-İş ile Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası arasında referandum yapılmıştır. Bu oylamayı da yine Gıda-İş Sendikası oy çokluğuyla almıştır.

Bu oylamalarda dikkat edeceğimiz en önemli konu oylamanın gizli oy açık sayım esasına göre yapılmış olmasıdır.

Son uygulama ise Tuzla'da 348 işçinin çalıştığı Presiz Fabrikasında 3 sendika arasında yapılmış DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası kazanmıştır. Oylamaya katılan ve kaybeden diğer sendikalar, bağımsız Tek Met-İş Sendikası ile Türk-İş'e bağlı Metal-İş Sendikasıdır.

RESİMDE ORHANGAZİ KAV KİBRİT FABRİKASINDA ÇALIŞAN İŞÇİ ARKADAŞLARIMIZIN İSTEĞİYLE AÇILAN BİÇKİ-DİKİŞ-NAKİŞ KURSUNA KATILAN İŞÇİLERDEN BİR BÖLÜMÜNÜ GÖRÜYORUZ. DÖRT AY DEVAM EDECEK OLAN KURSA İŞÇİ ARKADAŞLARIMIZIN YAKINLARI DA KATILMAKTADIR.

KAV TEMSİLCİLERİYLE GENEL MERKEZDE TOPLANTI YAPILDI

Fabrikalarındaki sorunları görüşmek ve işçilerin isteklerini iletmek üzere İstanbul'a gelen Kav Kibrit Fabrikası temsilcileri ve Orhangazi Şube Başkanı, Genel Başkan Dinçer Doğu'yla bir toplantı yaptılar. Ekonomik ve Politik sorunların tartışıldığı bu toplantıdan sonra konuştuğumuz temsilci arkadaşlar şunları söylediler:

"Bugün artık sınıfımızın mücadelesi yeni boyutlara ulaşmıştır. Biz Kav işçileri olarak ekonomik mücadelenin yeterli olmadığını görüyoruz, etimizde kemiği mizde duyuyoruz. Söyleyecek ve yapacaklarımız çok bu konuda. Hükümet Buhranının uzaması en fazla patron sınıfının işine yarıyor. Kısa vadede en geçerli çözüm sağcı milliyetçi cephe, sağcı hükümetler oluşturmak, koalisyon yolları aramak yerine Erken Seçimdir. Evet Erken Seçim istiyoruz. Demokratik hak ve özgürlüklerimizin kısıtlanmayacağı, fikirlerimiz, eylemlerimiz yüzünden hapislere atılmayacağımız, işkence görmeyeceğimiz bir düzen istiyoruz. Mücadelemiz bu yönde olacaktır."

Pfizer'de bir temsilci seçildi

Pfizer ilaç fabrikasında eksik olan bir temsilcilik için yapılan seçimi NİYAZI ODABAŞI kazanmıştır.

Eres Boya'da sözleşme bitti

ERES BOYA'da sürdürülen Sözleşme görüşmeleri anlaşmayla sonuçlanmıştır. Sözleşmenin birinci yılında günlük 20 lira ikinci yılında 20 lira zam, 3 maaş ikramiye, haftasına 200 TL izin harçlığı 10 TL yemek, 75 TL yol parası ve bazı sosyal haklar alınmıştır.

HALKIMIZIN UYANIŞINI ÖNLEYEMEZLER

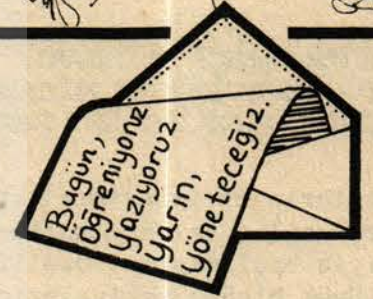
İşçi sınıfının ekme ve hürriyet kavgası yeni ekonomik ve demokratik mücadelelerle çığ gibi büyüyor ve yurt sathına yayılıyor. Bu ise, sömürücülerin işine gelmiyor. Yerli ve yabancı burjuvazi kendi talan politikalarını rahatça sürdürebilmek için, biz işçilerin dağınık ve bilinçsiz kalmamızı istiyor. Bu onların sınıf çıkarlarının bir gereğidir. 1961 Ana yasasının işçilere tanıdığı hakların engellenmesi bunun belirgin bir örneğidir. İşçiler, ekonomik yönden para babalarına bağlı olduğundan sendika seçme özgürlükleri yoktur. Bizim devrimci sendikalara üye olmamız, patronların çıkarlarıyla çatıştığı için, sarı sendikaların üyesi olmamızı ya da sendikasız kalmamızı isterler. Bu nun içindir ki yıllardır istediğimiz referandum hakkı bize verilmiyor. Çünkü referandum, işçinin dilediği sendikayı gizli oy, açık sayımla özgürce seçmesidir.

Referandum hakkımızı kullanmamızı patronlar engellemiyor sadece. Bugün sermayenin sözcülüğünü yapan, parti-

ler üstü politikayı savunan, işçileri kendi sınıf mücadelelerinden soyutlayan Türk-İş de referandumdan korkmak tadır. Çünkü referandum, sarı şebekelerin, sahtekarlıkların sonu demektir. Ülkemizde son aylarda bir çok referandum uygulaması oldu. Fakat bunların çoğu naylon uygulamalardı. Türk-İş ağaları her zaman yaptıkları gibi antidemokratik yola baş vurdular, çeşitli oyunlarla açık oy gizli sayım esasına dayanan bir referandumu Adana'da uygulatarak, binlerce işçi kardeşimizi ağlarına düşürdüler. Bu antidemokratik ve alçakça tavırlarını şimdi ört bas etmeye çalışıyorlar. Ama artık sınıfımız bilinçleniyor ve her bölgede sendika ağalarının üçkağıtçılıklarını yüzlerine haykırıyor. Türk-İş'in tabanını oluşturan bir çok sendika, bu sarı şebekeden kopmaya başlıyor.

Mücadelemiz genişliyor ve yurt çapında yayılıyor. Diğer yandan kapitalist düzenin bir sonucu olan işsizlik ve pahalılık alabildiğine artıyor. Dün gözleri doymak bilmeyen, dü-

Roche'dan
Hamdi
Çakmak

zenlerinin her an yıkılabileceğinden korkan kapitalistler, emekçileri Alman pazarına sürüyordu. Bugün ise ekonomik bunalım nedeniyle bu pazar yüzümüze kapandı. Ama kısa zamanda Libya diye yeni bir pazar yaratıldı. Şimdi de işgücümüz, yapılan anlaşmalarla Libya'ya hibe ediliyor. Yeni bir iş alanı açmış gibi göstererek aslında bizleri uyutmaya çalışıyorlar. Halkımızı uyutmaya ve sosyal bir patlamayı önlemeye çalışıyorlar.

Halkın karşısına "Milli Cephe", adında halk düşmanlarını çıkartarak, bir kısım cahil insancıkları kışkırtıp sanki bir iç savaş tehlikesi varmış intibasını uyandırıp dünya halkları tarafından lanetlenmiş faşizmi ülkemizde hortlatmak istiyorlar. Fakat biz işçi sınıfı olarak bu tertiplere gelmeyeceğiz. Mücadelemizi hergün biraz daha bilinçli, biraz daha kararlı olarak onurla yürüteceğiz. Birleşelim, birlik olalım, devrimci örgütlerin çatısı altında sömürüye, sömürücülere karşı mücadele edelim.

EMEKÇİ KADINLARIN KURTULUŞU

KALKTIĞI GERÇEK

1970'lerin Türkiye'sinde kadınların çalışmaları mı gerektiği yoksa evde oturup ev işleri ile uğraşmalarının mı iyi olacağı konusundaki tartışmaların artık yersiz olduğu, boş olduğu hemen herkezce kabul ediliyor. Çünkü Türkiye'de her alanda kadınlar çalışma hayatına girmiştir. 1973'de 131.860 sigortalı kadın işçi çalışmaktaydı. Bunun dışında, çok sayıda kadın işçinin sigortasız, yine tarım tesiminde ise birkaç milyon kadın işçinin her türlü sosyal haktan yoksun çalıştığını bilmekteyiz.

Bir an için yüzbinlerce kadın işçinin bir sabah evden çıkmadıklarını düşünelim. Bütün ilaç fabrikalarında, kimya sanayiindeki diğer birçok fabrikada, tekstil (dokuma) fabrikalarında, gıda sanayiindeki pek çok fabrikada üretim durur, fabrikalar işlemezdi. Ve tarımda kadınların emeği olmadan yiyeceklerimizin sağlanması, çoğu fabrikalara hammadde sağlanması imkansız olurdu. Kısacası; kadın işçiler Türkiye işçi sınıfının önemli bir bölümünü oluşturuyorlar.

KAPİTALİZM EMEKÇİ KADINLARI
" EV HAPİŞANESİNDEN " KURTARMADAN
" FABRİKA HAPİŞANESİNE " SOKUYOR.

Kadınların ev işlerinin dışında fabrikalarda çalışması kapitalizmin ortaya çıkmasıyla başlamıştır. Özellikle üretimde büyük ölçüde makinelerin kullanılmasıyla kadınların fabrika işçisi olarak çalışmaları hızlanmıştır. Çünkü makineler, yapılabilmesi için büyük kuvvet isteyen işleri kolaylaştırmış, adale gücünü daha açıkçası erkek işgücünü vazgeçilmez olmaktan çıkarmıştır. Böylece daha önce erkeklerin yapabildiği işleri, adale gücü olmayan ya da vücut gelişmesini tamamlamamış (kadın ve çocuk) işçilerin yapması mümkün olmuştur. Bu nedenle makine kullanan kapitalistlerin (işverenlerin) ilk sözü "kadın ve çocuk emeği" olmuştur. Böylece işçi ailelerinin bütün üyeleri yaş ve cinsiyet farkına bakılmaksızın kapitalist sınıfın hesabına çalışmaya başlamış kapitalist sınıfın hakimiyeti altına alınarak işçi sayısı arttırılmıştır.

Çalışan yığınlara kadın ve çocukların katılmaları erkek işçilerin, patronun despotizmine (baskısına) karşı gösterebildiği direnmeyi kırar, yokeder. Kapitalistler kadın (ve çocuk) işçilere daha düşük ücret ödeyebildiği için, bu durum erkek işçilerin de ücretlerinin düşmesine yol açar. Böylece tüm olarak işçilerin sömürülmesi daha da artar. İşverenler daha çok kâr sağlar.

KAPİTALİSTLER İÇİN, ÜCRETLERİ DÜŞÜK TUTABİLMENİN BİR YOLU DA KADIN VE ÇOCUK İŞÇİ ÇALIŞTIRMAKTIR.

1972 YILINDA BAZI KAPİTALİST ÜLKELERDE ORTALAMA ÜCRETLER

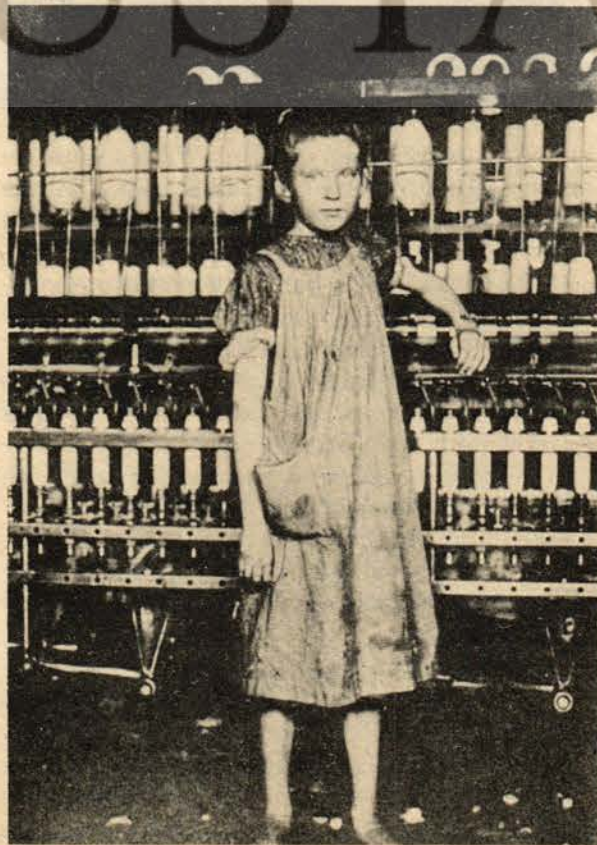
	Kadın	Erkek
İNGİLTERE	48,3 pens	79,6 pens
ALMANYA	5,53 mark	7,89 mark
BELÇİKA	424,1 frank	659,5 frank
FRANSA	6,19 frank	7,14 frank

KAPİTALİZMİN BULUNDUĞU TÜM ÜLKELERDE KADIN İŞÇİLERE ERKEK İŞÇİLERDEN DAHA AZ ÜCRET ÖDENMEKTE. KAPİTALİST SİSTEMDE BUNUN TERSİ DÜŞÜNÜLEMEZ. KADIN İŞÇİLERİN BU DURUMDAN KURTULMALARI ANCAK KAPİTALİZMİN YOK OLMASI İLE MÜMKÜNDÜR.

Fabrika sahipleri kadın işçi çalıştırır, evli kadınları ve özellikle ailelerinin geçimine destek olan evli kadınları tercih ederler. Çünkü bunlar çok daha dikkatli disiplinli ve uysal olurlar. Patrona karşı verilen mücadelede işlerinden olacakları korkusuyla geri dururlar. Geçimlerini sağlamak için güçlerini son zerresine dek harcarlar. Böylece kadınlara has özellikler (incelik, dikkat, uysallık) onların sefalet ve köleliğine yol açan araçlar olarak kapitalistler tarafından kullanılır.

KAPİTALİZM, AİLEYİ PARÇALAMIŞ, KADIN EMEKÇİLERİ HEM PATRONLARIN HEM DE AİLENİN KÖLESİ YAPMIŞTIR.

Kadının fabrikada çalışması kaçınılmaz olarak aileyi dağıtmakta, aileye dayanan kapitalist toplumda kocalar ve çocuklar için yıkıcı sonuçlar doğurmaktadır. Küçük yaşta çocuk ölümlerinin sayısının artması annelerin çalışmalarının sonucudur. Kadınlar doğumdan kısa bir süre öncesine dek fabrikada çalışmakta ve doğumdan kısa bir süre sonra fabrikaya dönmektedir. Kapitalist düzende yasalar patronların lehine işlemekte, çocuk bakım evi-Kreşler- ancak belli şartlarda açılmaktadır. Bu durumda anne çocuğunu terketmek zorundadır.

Anne sabah erkenden fabrikaya gider ve akşam döner. Bu koşullar altında büyüyen çocuklar toplum için çoğu zaman bir kayıptır.

İşten yorgun argın dönen işçi kadını üretici olmayan ev işleri beklemektedir. Temizlik, yemek, çamaşır, çocuk bakımı fabrikadaki yorgunluğun üstüne gelir. Bu pis düzende fabrika denilen "Hapisane-den" kurtulan kadın ev denilen "hapisaneye" girer. Böylece işçi kadınlar kapitalist toplumda hem "işverenin kölesi", hem de "ailenin kölesi" olur.

Ancak unutmamamız gereken bir nokta var. Kadın işçilerin içinde bulunduğu bu durum sermaye düzeninin bir sonucudur. Kadınları bu çekilmez zorluklara mahkûm eden kapitalistlerin kâr hırsıdır. Bütün bu kötülüklerin nedeni içinde yaşadığımız kapitalist düzendir.

Kadınların üretimde çalışması ve ülkenin ekonomik hayatına girmesi tarihsel bir ilerleme olayıdır. Kadınların çalışması yeni kolların yeni kafaların işe sokulması demektir. Çalışma kadınları için ekonomik bağımsızlık umudu, ekmeğini erkekle eşit şekilde kazanma olanağı, saygıdeğer ve namuslu bir hayat hakkıdır. Ancak kapitalist düzende patronlar, ücretleri düşük tutmak, sömürü yü arttırmak amacıyla kadın ve çocuk işçileri fabrikalara yığarak onları en aşırı sefalete mahkûm ederler. Çocukları çok küçük yaşlardan itibaren çalışmaya zorlayan kapitalizm, pırıl pırıl beyinlerin gelişimine, eğitimine engel olarak onların beden ve ruh sağlığı açısından kötü yetişmelerine neden olur. Çünkü kapitalist düzende patronların amacı toplumda insanların sağlıklı, bilinçli yetişmesi değil daha fazla kâr daha fazla sömürüdür. Bütün bu kötü şartlara rağmen dünya işçi sınıfı tarihi yiğit kadın işçilerin şanlı mücadeleleriyle doludur.

SÖMÜRÜ VE BASKININ ORTADAN BİR TOPLUMDA KALEŞECEKTİR

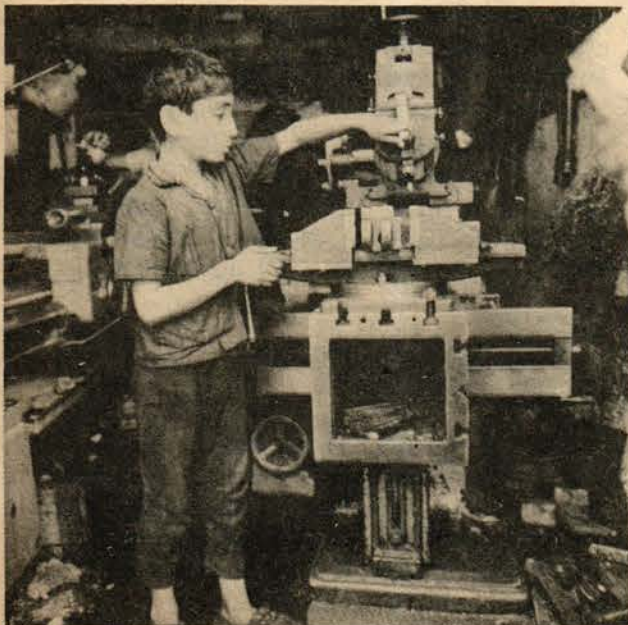
KAPİTALİST DÜZEN SÜRDÜKÇE
KADIN HAKLARI SÖZDE KALACAKTIR.

İçinde bulunduğumuz yıl Türkiye'de kadın haklarının tanınmasının 40. yılıdır. Ama 40 yılda kadın işçilerin durumunda gerçek bir gelişme olmamıştır. 1950 yılında kadın ve erkek işçilere eşit ücret ödenmesi konusunda 5518 sayılı kanun kabul edilmişti. Şimdi yürürlükte olan 1475 sayılı İş Kanununda da böyle bir hüküm vardır. Ama kapitalistler senelerden beri kadın işçilere daha az ücret ödemektedir. Tablodan da anlaşılacağı gibi 1973'de erkek işçilerin ortalama ücreti günde 58,35 TL iken kadınlarınki 31,66 TL'dir. Başka bir deyişle kapitalistler erkek işçilere 100 TL öderken kadınlara 54 TL ödemektedir.

TÜRKİYE'DE SİGORTALI İŞÇİLERİN ORTALAMA GÜNLÜK KAZANÇLARI

YILLAR	KADIN	ERKEK
1965	17,96	22,06
1966	19,29	24,05
1967	21,13	26,36
1968	23,49	28,74
1969	27,13	32,64
1970	32,68	35,58
1971	34,58	39,75
1972	37,90	44,47
1973	31,65	56,42

İŞ KANUNU'NUN 26. MADDESİNE GÖRE KADIN VE ERKEK İŞÇİLERE FARKLI ÜCRET ÖDENE - MEZ. ANCAK YUKARIDAKİ TABLO TÜRKİYE'DE DURUMUN BÖYLE OLMADIĞINI GÖSTERİYOR. İŞ VERENLER KADIN İŞÇİLERE DAHA AZ ÜCRET ÖDÜYOR. BÖYLECE KADIN İŞÇİLERİ DAHA FAZLA SÖMÜRÜRKEN, ÖTE YANDAN ERKEK İŞÇİLERİN FAZLA ÜCRET İSTEKLERİNİ DIZGIN LIYORLAR.

Kapitalist bir toplumda kadın-erkek eşitliği, kadın hakları boş sözlere dönüşür. Kanun önünde eşitlik yetmez, gerçek hayatta eşitlik gerekir. Kapitalist düzende kadın hakları sözde kalır çünkü. Kapitalizmde ekonomik ve sınıfsal eşitsizlik vardır. Nasıl aç ile tok, patron ile işçi kapitalist düzende eşit değillerse kadın-erkek eşitliği de olamaz.

Kapitalizmde kadın işçiler çifte baskı altındadır. Kadın işçi bir yandan kapitalist tarafından erkek işçi kadar ezilmekte, öte yandan mutfak, temizlik, çamaşır işleri gibi en ağır ve yorucu işlerin boyunduruğunda "ev içi kölesi" olarak kalmaktadır.

KADINLARIN KURTULUŞU,
EKONOMİK VE SİYASİ MÜCADELENİN
BİR BÜTÜN OLARAK
SÜRDÜRÜLMESİYLE MÜMKÜNDÜR.

Kadın işçiler işçi sınıfının sendikal mücadelesinde, siyasal mücadelesinde geride kalmamalı, tam tersine en ön safalarda yer almalıdır. İşçi sınıfını cinsiyete göre kadın-erkek diye bölmek kapitalist sınıfın işine gelir. İşçiler bu tür bölünmeleri önlemeye çalışmalıdır. Çünkü işçilerin en büyük gücü birlik-beraberlikleridir. Çünkü tüm işçilerin çıkarları ortak, hedefleri birdir.

Sonuç olarak, kadınların ezilmeleri, onların "kötü kaderleri" yüzünden değildir. "Dünyaya kadın olarak gelme" şanssızlıkları yüzünden ise hiç değildir. Sömürünün, kapitalist düzenin bir sonucudur. Kadınların kurtuluşu ise, kadınların mücadelesini siyasal mücadeleden koparan, kadınların kurtuluşu adı altında ancak kapitalist düzenin sürmesinden yana olan kişilerin işine yarayacak eylemlere girişen örgütlerle değil, Kadın - erkek tüm işçi sınıfının mücadelesiyle gerçekleşecektir.

Kadınıyla, çocuğuyla, erkeğiyle işçilerin gerçek kurtuluşu sömürü ve baskının ortadan kalktığı bir toplumda gerçekleşecektir. Bu düzenin kurulması da ancak cinsiyet, ırk, dil, din farkı gözetilmeden tüm işçilerin omuz omuza vererek mücadele etmesiyle mümkün olur.

BUGÜN BÜTÜN DÜNYADA ÇALIŞANLARIN ÜÇTE BİRİNDEN ÇOĞUNU KADINLAR OLUŞTURUYOR. VE KAPİTALİST SİSTEMİN EGEMEN OLDUĞU DÜZENLERDE, SÖMÜRÜNÜN EN AĞIRI VE ACIMASIZI KADIN İŞÇİLER ÜZERİNDE YOĞUNLAŞIYOR.

KAPİTALİZM, KADINLARIN ÇEVRESİNDE İKİ KATLI BİR ZİNDAN DUVARI ÖRMEKTEDİR. KADININ EVDEKİ "EMEKCİLİĞİNE" SON VERMEKSİZİN, ONU FABRİKALARDA DA ÇALIŞTIRAN KAPİTALİZM, BÖYLECE AİLEYİ HUNHARCA PARÇALAMAKTA, EMEKÇİ KADINLARI "ÇİFTE SÖMÜRÜ" YOLUYLA HAYASIZCA SÖMÜRMEKTEDİR.

SERMAVE DÜZENİNİN DOYMAK BİLMEZ KÂR HIRSI, GENÇECİK ÇOCUKLARI, HAYATLARININ BAHARINDA, FABRİKALARA ÇEKİYOR. İNSANLIĞIN YÜZYILLAR BOYU BİRİKTİRDİĞİ BİLGİ HAZİNELERİNİ EDİNECEKLERİ ÇAĞDA GENÇECİK İŞÇİ ÇOCUKLARI, ARTI DEĞER YARATMAK ÜZERE TEZGAH BAŞLARINA GEÇİYOR. KADIN KAYNAĞINDA İŞTE BU YÜZDEN ALİNTERİ, ELKONMUŞ EMEK VE ÇOCUK GÖZVAŞLARI YATAR

ROCHE İŞÇİSİ DİYOR Kİ !

● Özel Koruma ekipleri, işçi sınıfı düşmanlarının ülkemize faşizmi yerleştirmek için işçiler üzerinde kullanacakları katiller sürüsüdür. Bu tasarı kanunlaşırca artık Türkiye'de demokrasiden kimse söz edemez.

DIŞ YARDIMLAR EMPERYALİST TUZAKLARDIR

● Kesilen Amerikan yardımının tekrar başlaması için yapılan çalışmalar derhal durdurulmalıdır. Dış yardımlar aslında, geri bırakılmış bir ülkenin dışa bağımlılığını daha da artıran, onu tutsak etmekten başka hiç bir işe yaramayan, ekonomisinin daha da gerilemesine yarayan emperyalist tuzaklardır. ● Amerikan yardımının kesilmesi çok iyi oldu. Böylece bu güne kadar "Amerika bizim dostumuz", "babamız", "onsuz olamayız" diye destanlar düzenler bile

Amerika'nın ne olduğunu gördüler. Amerika yıllardır bizi ve bizim gibi geri kalmış ulusları kendi çıkarları doğrultusunda bir pazar olarak kullandı. Bizi sömürgesi durumuna getirdi. Ne Amerika'nın ne de bir başka Avrupa ülkesinin bize yardım etmesini istemiyoruz. Ekonomisi dışa bağımlı bir ülkenin siyasi bağımsızlığından da söz edemeyiz.

● Şimdi, çeşitli ülkelerin silah tüccarları, akbabalar gibi başımıza üşüştiler "Aman biz sizin dostunuzuz, istediğiniz yardımları yaparız" diyerek kendilerine yeni bir pazar kazamak hırsıyla birbirlerini yiyorlar. Yetti artık! Yıllardır bir pazar olarak ona buna peşkeş çekildiğimiz, sömürüldüğümüz yetti artık!

● TRT Genel Müdürü İsmail Cem'e yapılan saldırılar aslında Cem'i ve düşüncelerini değil, halkımızı hedeflemiş saldırılardır. Geniş bir kitle tarafından seyredilen televizyon, yıllar sonra nihayet ülkemizin yüz karalarını, yoksulluğunu sergilediği, kendince çözüm yolları önerdiği için çıkarıcı zümrenin

işine gelmiyor ve alçakça yalanlarla televizyonu tekrar kendi amaçları için kullanmak istiyorlar.

● Hayat pahalılığı gün be gün artıyor. Fakat, ücretlerimizde hiç değilse fiyat artışlarına yetiyecek kadar bile artış olmuyor. Zaten toplu sözleşmelerle aldığımız haklar da arkamızı dönünceye kadar çok gerilerde kalıyor. Vergiler de belimizi bir büküyor ki sormayın gitsin. En muntazam ve en çok vergiyi biz işçiler veriyoruz. Buna mukabil, milyonlarına milyon katanlar vergi kaçırmada hiç de zorluk çekmiyorlar. Sonuç olarak, devlete en fazla vergiyi biz işçiler ödediğimiz halde, en az payı biz alıp en fazla biz sömürülüyoruz

GÜNEY DOĞU'DA ÖRGÜTLENİYORUZ

Diyarbakır

Diyarbakır - Hazro - Silvan - 1 Eylül Sondaj Kuyusu ve Kampında çalışan işçiler bir süre önce saflarımıza katılmışlardır. Sendikamızın yaptığı sözleşme çağrısına, üyesi olmadığı halde Petrol-İş Sendikasının itiraz etmesi bir sonuç vermemiş, sendikamız yetkiyi alarak işvereni toplu iş sözleşmesi görüşmelerine çağırmıştır. Yine Diyarbakır Bismil kazasının Yasince Köyündeki günde 750 varil petrol üretilecek olan Yasince II petrol kuyusunda sendikamız çağrı yapmış, itirazlara rağmen yetkiyi almıştır.

Bu iki işyeri için yaptığımız çağrılara işveren uymamış, Bölge Çalışma Müdürlüğünde yapılan toplantılara katılmadığı için işyerlerinde sendikamızın grev hakkı doğmuş ve süresiz grev kararı alınmıştır. Yasal sürenin sonunda sendikamız bu iki işyerinde greve başlayacaktır. Ancak son anda işveren ön şartlarımızı kabul ettiğini ve masaya oturacağını söylemiştir. Bu işyerlerinde sendikamız petrol işkolundaki en iyi hakları almaya kararlıdır.

Gaziantep

Gaziantep'te kurulu bulunan Özrenk Kimya Sanayii A.Ş. ve Irmak Deterjan Fabrikalarında çalışan işçiler sendikamıza üye olmuşlar ve yapılan çağrı sonunda sendikamızın yetkisi bu işyerlerinde de kesinleşmiştir. İşverenler toplu sözleşmeye çağrılmış, sözleşme taslakları verilmiş ve toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlanmıştır.

AMERİKANIN SADIK
DOSTLARINA İTHAF OLUNUR.

AMERİKA UYUŞTURUCU MADDELER PROGRAMI
ESKİ BAŞKANI İTİRAF ETTİ.

**"en kolay
aldatacağımız
ülke
Türkiye idi"**

Evet Amerikan Kongresinde bir konuşma yapan uyuşturucu maddeler kontrol programı başkanı, Amerika'daki erooin alışkanlığı sorunu bir türlü çözemediklerini itiraf ederek "sorumluluğu Türkiye'ye yüklemeyi daha kolay bulduklarını" açıklamıştır.

"Neden Türkiye'de bir başka ülke değil" sorusuna ise "TÜRKİYE'NİN AMERİKA İLE OLAN İLİŞKİLERİNİ GÖZ ÖNÜNE ALARAK KOLAYCA BASKI YAPACAĞIMIZI DÜŞÜNDÜK VE YAPTIK DA" demiştir.

AMERİKA
TÜRKİYE'DEN 18.000 TON
HAŞHAŞ SATIN ALDI.

Haşhaşın ülkemizde ekimini yasaklamak için çeşitli oyunlara başvuran ABD, sonunda ilaçlık haşhaş bile bula maması ve dünya haşhaşının kaçakçıları eline geçmesi üzerine bizden 18 bin ton haşhaş satın aldı.

AK YAK'ta sözleşme imzalandı

Ankara'da kurulu AK-YAK'ta 2 yıllık toplu sözleşme imzalanmış ve üyelerimiz tarafından sevinçle karşılanmıştır. Sözleşmeyle sağlanan bazı haklar şunlardır:

BİRİNCİ YIL : 475 TL.
HER KIDEM YILI İÇİN 25 TL.
İKİNCİ YIL : 475 TL. ÜCRET ZAMMI

225 TL. YEMEK PARASI

YILDA 2 MAAŞ İKRAMIYE

BİR YILLIK İŞÇİ İÇİN
30 GÜN KIDEM TAZMİNATI.

Epengle'de mücadeleyi işçiler kazanacaktır

Altı aya yakın bir zamandır sarı sendikaların çemberinden kurtulmak için yiğitçe mücadele eden Epengle işçileri nihayet kazandılar. Epengle işçileri mücadelelerini, bütün anti demokratik baskılara ve oynanmak istenen bizans entrikalarına karşı inançla sürdürdüler.

Kimi zaman grev yaptılar, işten atıldılar, kadın erkek, çocuk aç kaldılar, ölüm orucuna baş vurdular, seslerini duyurabilmek için gazete kapılarında sabahladılar, sarı sendika Teksif'in kendilerini temsil edemeyeceğini ispatlamak için mahkeme nin bir türlü vermediği referandumu kendi kendilerine noter önünde uyguladılar, Ankara'ya yürüdüler, demokratik hakları olan bütün yolları deneyip yiğitçe mücadelelerini sürdürdüler ve nihayet Bölge Çalışma Müdürlüğü yetkiyi Tüm Dokuma-İş'e vermek zunda kaldı.

Mücadele henüz bitmedi elbette, ancak ilk adım işçilerin kararlı mücadeleleri sonunda başarıyla sonuçlandı. Kimya İşçileri olarak Epengle işçilerini kutlarız.

YÖNETİCİLİK SEMİNERİ İSTANBUL ŞUBESİNDE BAŞLADI

Sendikamız Eğitim Dairesi, yönetici, baş temsilci ve temsilcileri kapsayan dört günlük "YÖNETİCİLİK SEMİNERLERİ"ne başlamıştır. Beş hafta sürece olan bu seminerleri, normal eğitim seminerleri izleyecektir. Film, görüntü (slyd) gösterisi ve tartışmalarla sürdürülen seminerlerde yarının sendika yöneticilerinin eğitilmesi amaçlanmaktadır. Bugün öğrenenler yarın yöneteceklerdir, yalnız sendikalarda değil, ülkemizin yönetiminde de

İşte Şili'deki Faşizmin bir yılı

Şili'de halkın oylarıyla seçilen devlet yönetiminde emekçileri söz ve sahibi kılan sosyalist lider Allende nin faşistler tarafından öldürülmesinin üzerinden ancak onaltı ay geçti. Latin Amerika'nın en ünlü demokrasisi gözü ile bakılan bu ülkeye şu anda faşist subaylar cuntası tam anlamıyla hakim. Şili'deki demokrasiyi boğazlayıp, demokrasi ve özgürlükten yana insanları zindanlara, işkence evlerine ve ardından da toplu mezarlara gömdükten sonra, ülkeyi kendi taraftarlarına bile aman dedirtecek bir sefalete sürüklediler.

Politik yaşam ve özgürlüklerin faşistlerce tamamıyla ortadan kaldırıldığı ülkenin ekonomisi ise yılda % 600 lük bir hızla artan enflasyon sonucu felakete sürüklenmekte.

Allende iktidara geldikten sonra bütün yabancı şirketleri devletleştirilmiş ve ulusal sanayi kurma yolunda büyük atılımlar yapmıştı. Ancak Faşist cunta Allendeyle birlikte ülkedeki demokrasiyi de yok etmiş ve hemen ardından devletleştirilen madenleri, şirketleri eski sahiplerine iade etmişti.

Faşizmin bir ülke için ne gibi felaketler doğurduğunun ibret verici tablosu bugün bütün açıklığıyla gözler önüne seriliyor. Allende zamanında % 3 olan işsizlik oranı faşist cunta döneminde % 11'e yükselmiş, tüketim maddelerinin fiyatları ise bu süre içinde % 611,4'lük bir artış göstermiştir. İki çocuklu bir işçi ayda 500 TL kazanmakta, sadece gelirin yarısını eklemek için harcamaktadır. Yoksul mahallelerde öğrenciler ders sırasında açlıktan bayılmakta, işçiler ve işsizler hiçbir hak talep edememektedirler.

İş kazası denen cinayetler için sorumlulardan hesap sorulacaktır

Geçtiğimiz yıl değişik yörelerde 61 işçi arkadaşımız madenlerde göçük ya da patlamalar neticesi canlarını verdiler. Yerin metrelerce altında ciğerlerinde kömür tozu temiz havaya, güneşe, insanca yaşamaya hasret öldüler. Heryıl çeşitli işkollarında patronların aşırı kâr hırsları ve kapitalist düzenin insan hayatını hiçe sayması nedeniyle iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması sonucu binlerce işçi yaralanıyor, sakat kalıyor, ölüyor. Şayet duyulmuşsa gidip yetkililerden sorulduğunda "bu doğaldır efendim, hergün yüzlerce insan kaza sonucu ölüyor, işçilerimiz cahil ve dikkatsiz, kazalar da bu yüzden oluyor, yoksa bizim tedbirlerimiz alınmıştır" diyerek cinayetlerini mazur göstermeye ört bas etmeye çalışıyorlar. Hakim sınıfların elindeki basın-yayın organları da sadece işlerine gelen kazaları duyurup vaveyla koparıyorlar. İş kazaları hakkında haber vermekten bile kaçınan gazeteler, Türkiye'de belli bir azınlığın binebilmediği uçak kazalarında ise dünyayı birbirine katıyorlar. Sorumlular aranıyor. Gerekli tedbirlerden bahsediliyor, sorumlular hakkında en ağır cezaların verilmesi isteniyor. Ama aynı gazetelerde işyerlerindeki iş kazalarının nedenleri hakkında tek kelime yazılmıyor.

Elbette, ne yazdıklarını sayfiye kentlerinde, kıışlarını kayak merkezlerinde geçiren patronlardan iş yerlerinde güvenlik tedbirlerini almalarını, ne de onların borazanlığını yapan burjuva basınından bu cinayetler üzerine eğilmelerini beklemiyoruz. Bir işçi ölür yüzlerce işsiz başvurur kapılarına nasıl olsa.

Evet biz bu pis düzen, kapitalizm ülkemize egemen oldukça işyerlerindeki cinayetlerin süreceğini çok iyi biliyoruz. Ama unutmayalım işçi sınıfımız örgütleniyor, güçleniyor. Çoğu zaman meslek hastalıkları yüzünden emekliliğini bile göremeden, sineklerin birkaç dakika yaşayabildikleri izbe yerlerde kan kusarak ölen işçilerin çocukları şimdi "öleceksek örgütlü olarak ölelim" diyorlar.

ÜCRET ZAMMI (yevmiyeye)

1.YIL 24 TL
2.YIL 24 TL

İKRAMİYE YILDA
80 GÜN

1 Yıllık işçinin
KIDEMİ
40 GÜN

Eylül 1974'den beri sürdürülen toplu sözleşme görüşmeleri geçtiğimiz Şubat ayı başında anlaşmayla sonuçlanmıştır. Farglas işçileri tam bir kararlılık ve birlik içinde sözleşmenin bitmesini beklemiş ve sonunda istediklerini almayı başarmışlardır. İmzalanan iki yıllık sözleşmeyle alınan haklardan bazıları şunlardır:

HER İZİN HAFTASI İÇİN 300 TL.
300 TL. İZİN YARDIMI

BİR YILLIK İŞÇİ İÇİN
40 GÜNLÜK KIDEM TAZMİNATI

5 YILA KADAR KIDEMİ OLANLARA
3 HAFTA,
5 YILDAN FAZLA KIDEMİ OLANLARA
4 HAFTA YILLIK İZİN

ALEMDAR KİMYA İŞÇİLERİ GERÇEK SENDİKALARINI SEÇTİLER

Alemdar Kimya İşçileri kısa bir süre önce Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu (MİSK) na bağlı Türpek-İş Sendikası'ndan istifa ederek saf larımıza katıldılar.

Daha önce sendikalı oldukları halde bir ekonomik örgütün hiç bir imkanından yararlanamayan arkadaşlarımız, bu güne dek ne hak istemişlerse verilmiş, adı var kendi yok olan Türpek - İş Sendikası'nın işyerinde işçilerden habersiz yaptığı sözleşme, gülünç denecek kadar geri olduğu halde, bu güne kadar

uygulanmamış. Haklarını araması için sendikaya başvurduklarında güçsüz ve zaten patronların denetiminde olan yöneticiler kendileriyle ilgilenmemişler bile. Ve Alemdar Kimya işçileri bu güne dek ne aldılarsa ne problemleri olduysa Türpek-İş'ten bağımsız, onların bütün itirazlarına rağmen, direnerek kendileri halletmişler.

Ama günümüz örgütlenme günü, günümüz işçilerin tek yumruk tek ses olarak haklarını arama günü. Elbette her gün daha güçlenen sınıfımızın mücadelesin-

de Alemdar işçileri de yerlerini alacak, örgütlerinin çelik disiplini altında sermayeye son sözü söyleyeceklerdi. Nitekim öyle de oldu. Adı var kendi yok olan, sarıların şahı, işçi sınıflarının elinden kendilerini kurtararak, devrimci Kimya-İş saflarına katıldılar

Fabrikada yemek paydosu sırasında Genel Başkanımız Dinçer Doğu'nun işçilerle konuşmasından sonra görüşlerini sorduğumuz arkadaşlar, bir çok problemleri olduğunu, fakat bunların ancak devrimci bir sendikanın çatısı altında gerçekleşeceğini, bundan böyle tüm işçilerle birlikte, sınıfımızın onurlu mücadelesine yürekten katılacaklarını söylediler. Biz de önümüzdeki uzun ve kahırlı ama kararlı, inançla birlikte sürdüreceğimiz mücadelemizde arkadaşlarımıza başarılar dileriz.

Not: KİRTİM KİRT halı tezgâhlarının çalışırken çıkardığı ses.

KİRTİM ENVER GÖKÇE'DEN KİRT BİR ŞİİR

Can yoktu ki sevdalara düşe,
Kurt yoktu ki kızıl kana üşe
Yoktum ki yol geçe
Yoktun ki haber ulaşsın
Gül yoktu ki, dal yoktu ki...
Ve döne döne ateş
Döne döne madde
Gökler yarıla dürüle
Dağlar savrula devrile,
Kırıla döküle yıldız
Sular evrile çevrile
Döğüşe döğüşe madde
Değişse tokuşa madde

Öyle bir vakte erdi ki devran
Döne döne esir
Döne döne gaz
Döne döne atom
Döne döne madde
Döğüşe çekişe madde
Vuruşa vuruşa madde
Ve zaman değişse değişse
Yosun titreşe, yeşilleşe
Işık dura değişse
Öyle bir vakte erdi ki devran
Ha dedi kırdı zincirini
İçerdeki adam
Demir bağrışa bağrışa
Zindan çağrışa çağrışa
Şöyle buyurdu ki Yusuf

Dört kitaptan daha büyük:

"Demek bu hayat,
Önce sana bana yük
Demek su kimin
Toprak kiminse
Motor, Elektrik ve ışık kiminse
Demek sultan odur.
Demek insan bölük bölük.
Yaşıyorsan ölüyorsun demek.
Nasıl yaşıyorsan
Öyle düşünüyorsun demek
Demek insan
En yüce mertebede hayvandır
Yeni anladım
Alet kullanan ve yapan.
Tilki tarlayı masallarda sürer,
Manyetoyu çeviremez tavşan.
Devril başımdaki kader
Dökül dilimdeki yalan
Tutuş beynimdeki kibrit
Kirtim kirt
Kirtim de kirt

Kirtim de kirtim
Kirtim kirt"
Bir yandan demirciler
Demir döğüşe denge denk
Bir yandan boyacılar
Boya vurur renge renk
Bir yanda
Kurtuluş savaşları
Bir yanda esaret
Bir yanda termonükleer çağ
Bir yanda balistik şirret
Evvel madde
Ahir fikir
Dolan göğümdeki hava
Salın yanımdaki fakir
Salın proleterya
Geber başımdaki bit
Kirtim kirt
Kirtim de kirt
Kirtim de kirtim
Kirtim kirt

TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ : DİNÇER DOĞU
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : NURDAN ORPEN • TEKNİK DÜZEN : KİMYA-İŞ EĞİTİM
SEKRETERLİĞİ • ADRES : KLOD FARER CADDESİ 12/3 CAĞALOĞLU / İSTANBUL
TELEFON : 28 35 10 ve 28 35 11 • ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR • AYDA
BİR YAYINLANIR MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR • BASKI: KARACA OFSET 25 KR.

Son baskı tarihi: 10.3.975